

[Bindslev.]

ejernes Interesser, der staar paa Spil; er der noget urimeligt i, at man ogsaa giver dem Adgang til at naa frem til Domstolene?

I denne Forbindelse skal jeg nævne § 9, Stk. 4, hvor det fastslaas, at Anke ikke skal have opsættende Virkning. Jeg finder, at dette ikke er helt rimeligt, det maa dog vist siges at være enklere og simplere at tage den modsatte Stilling: at Anke skal have opsættende Virkning; det lader sig lettere gøre at redressere det, der er gjort galt, ved at lade det have opsættende Virkning, end modsat. Jeg henstiller dette til Overvejelse, i alt Fald bør det være saaledes, at der ikke ved Bestemmelsen om, at Anke ikke har opsættende Virkning, præjudiceres noget med Hensyn til den Afgørelse, der skal træffes af den Myndighed, der appelleres til.

Der er endnu nogle Bemærkninger at gøre med Hensyn til § 57, hvor Spørgsmaalet om Byggeattesternes Varighed tages op. I det Forslag, som kom fra Kommunalbestyrelsen, var det fastsat, at Byggeattesters Levealder var 75 Aar; det var sat meget haardt op, og i den givne Sammenhæng med Lovens øvrige Bestemmelser var det tvivlsomt, om det ikke kunde have tilbagevirkende Kraft for allerede eksisterende Bygninger. Imidlertid er der sket visse Lempelser ogsaa med Hensyn til denne Paragraf, saaledes f. Eks. at man efter to Trediedele af Perioden kan tage Spørgsmaalet om Bygningsattestens Forlængelse op. Derved siges ikke alene, at Bygningsattesten kan forlænges, men der gives de paagældende Grundejere god Tid til at træffe de fornødne Forberedelser til at bringe de Forhold i Orden, der eventuelt ønskes bragt i Orden som Betingelse for Byggeattestens Forlængelse.

I og for sig har vi ikke noget imod den Betragtning — den er jo rigtig —, at Huse har deres Levealder, men det er ikke rimeligt, at de af sundhedsmæssige, brandtekniske og lignende Hensyn erklæres uegnede til Beboelse, for saa vidt det lader sig gøre at bringe dem i Overensstemmelse med rimelige Forskrifter; derimod er vi meget betænkelige ved at give Forslaget Tilslutning i den Form, det i Øjeblikket har. Vi beder overvej, hvorledes Boniteten af de Bygninger, der opføres, vil blive, hvis man alt for haardt og haandfast fastholder 75 Aar som den almindelige Levealder for en Bygning; man har dog vel Lov til at sige, at der er Bygninger — og det er mange —, som udmærket godt kan taale at blive ældre, og med de tekniske Midler, vi raader over, bør det vel efterhaanden blive saaledes, at

man er i Stand til at opføre Bygninger, som har en længere Levealder. Vi tror altsaa ikke, at Regelen som generel er rigtig. Vi beder ogsaa om, at man tager under Overvejelse, hvorledes en saadan Regel vil komme til at paavirke Prioriteringsforholdene; det er jo klart, at den maa paavirke dem, navnlig vil den komme til at paavirke dem, naar det drejer sig om Tillægslaen. Jeg tør ikke paa Forhaand sige, at det ikke er ønskeligt, at man begrænser Lysten til at optage Tillægslaen paa senere Tidspunkter af Ejendommenes Levealder, men det er et Forhold, der trænger til at tages op til Overvejelse.

Jeg er her i korte Træk gaaet ind paa Principperne for Lovforslaget. Som jeg allerede har sagt, er der en Række Enkelt-heder, vi kommer til at tale om under Behandlingen af Lovforslaget i Udvalget, men jeg vil gerne have Lov til at resumere de tre Hovedprincipper, hvoromkring vore Betæneligheder samler sig: For det første mener vi, at Loven bør ikke have tilbagevirkende Kraft, men at der bør være uhindret Adgang for Myndighederne til at gribe effektivt ind til Varetagelse af sundhedsmæssige og brandtekniske Hensyn. For det andet: Der bør gives fuld Erstatning, hvor det offentlige gaar Borgernes Ejendomsret for nær. For det tredje: Det bør sikres, at Bygningsmyndighedernes Afgørelser bygges paa den grundigste og mest alsidige Undersøgelse og det mest fordomsfrie Skøn. Der bør gives Adgang til Appelinstans, og det bør under alle Forhold muliggøres, at Tvistemaal kan indbringes for Domstolene. Anke bør have opsættende Virkning.

Jeg skal til sidst sige, at jeg i og for sig deler Ønsket om, at det maatte være muligt at tilendebringe Behandlingen af dette Lovforslag i indeværende Samling, men paa den anden Side gaar jeg ud fra, at der ikke skal ske nogen Fremskyndelse, som gaar ud over den saglige Behandling.

Valdemar Sørensen: Forslaget til en ny Byggelov for København har, som det ærede Medlem Hr. Bindslev sagde, beskæftiget Indenrigsministeriets Embedsmænd i snart et Aar. I sine Hovedtræk er det identisk med et Forslag vedtaget af Københavns Borgerrepræsentation i Januar 1938 og udarbejdet af et kommunalt Fællesudvalg nedsat i 1929 til Overvejelse af forskellige Forhold vedrørende Bygnings-tilsynet. Kommunalbestyrelsen siger i sine Bemærkninger til Fællesudvalgets Forslag, at et forudgaaende, i 1915 fremkommet